

Jan Larecki

Strategia Wywiadu Narodowego Stanów Zjednoczonych Ameryki (sierpień 2009)

(The National Intelligence Strategy of the United States of America (August 2009)¹

15 września 2009 roku Dyrektor Wywiadu Narodowego USA Dennis C. Blair zaprezentował raport przedstawiający kompleksową strategię działań Wspólnoty Wywiadowczej USA w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa państwa na okres najbliższych czterech lat. Treść dokumentu jest koncepcyjną wizją priorytetów stojących przed członkami Wspólnoty i stanowi kierunkowy model zadań skorelowany z Programem Wywiadu Narodowego (*National Intelligence Program*). Dokument liczący niecałych 20 stron, jest ze wszech miar kompaktowy jeśli chodzi o zakres zagadnień, a przez to niezmiernie wyrazisty i nie budzący żadnych niejasności.

W raporcie wymienione są kraje stanowiące największe potencjalne zagrożenie dla USA, tj. Iran, Korea Północna, Chiny i Rosja, i tym samym wskazane kierunki wywiadowczej penetracji w celu ewentualnego przeciwdziałania kontrwywiadowczego. O ile w przypadku dwóch pierwszych państw sprawa jest oczywista ze względu na ich trudne do kontroli programy badań i budowę broni jądrowej, o tyle kolejność dwóch ostatnich jednoznacznie wskazuje, który z nich stanowi większe niebezpieczeństwo dla Stanów Zjednoczonych. Dążenia Chin do stania się potęgą militarną i gospodarczą dorównującą USA czy Rosji, a nawet je przewyższającą, w kontekście posiadanego potencjału demograficznego i przeznaczanych środków może sprawić, iż kraj ten osiągnie swe zamierzenia.

Zagrożenia płyną też ze strony nie związanych z konkretnym krajem ugrupowań, tj. różnego rodzaju organizacji ekstremistycznych stosujących metody terrorystyczne do ewentualnego ataku nie tylko na USA, ale i ich partnerów strategicznych, różnej maści rebeliantów destabilizujących sytuację w niektórych zapalnych regionach świata oraz ponadnarodowych grup przestępczości zorganizowanej.

Do mających cechy zagrożeń oddziałujących na bezpieczeństwo państwa zalicza się także zjawiska o charakterze globalnym, takie jak kryzys gospodarczy, zmiany klimatyczne, problemy energetyczne, rozwój technologii informatycznych (ułatwiających funkcjonowanie grup przestępczych z jednej strony, ale i umożliwiających ich neutralizację z drugiej), ryzyko wystąpienia pandemii, a także środowiska wspierające działania terrorystyczne i przestępcze.

Kładąc duży nacisk na zintergowane działania wszystkich amerykańskich służb specjalnych, raport określa kluczowe dla nich cele:

1. Zwalczanie wszelkich działań o charakterze ekstremistycznym,
2. Przeciwdziałanie rozprzestrzeniu broni masowego rażenia,
3. Dostarczanie informacji wywiadowczych o charakterze strategicznym i wyprzedzających ostrzeżeń o potencjalnych zagrożeniach,

¹ <https://www.fas.org/irp/offdocs/nis2009.pdf> [dostęp: 22.11.2010]

4. Ścisłe korelowanie działań kontrwywiadowczych z procesem zdobywania informacji poza granicami kraju,
5. Zapewnianie bezpieczeństwa informatycznego,
6. Wspieranie wszelkich operacji i misji za granicą.

Omawiany dokument jest interesujący również z naszego polskiego punktu widzenia, jako strategicznego partnera USA. Jak widać, wiele celów postawionych przed Wspólnotą Wywiadowczą (ang. *Intelligence Community* – IC) jest zbieżnych, a nawet tożsamy, z kierunkami operacyjnego zainteresowania i działaniami polskich służb specjalnych. Mimo, iż cele te prezentowane są z punktu widzenia bezpieczeństwa USA, to transgraniczny charakter wielu zagrożeń nie ogranicza ich tylko do terytorium Stanów Zjednoczonych. Zatem, to właśnie wspólne cele generować będą konieczną współpracę między naszymi państwami czy służbami w ramach NATO i różnego rodzaju umów bilateralnych.